

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. szeptember hó 09. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A tizennegyedik életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi május hó 20. napján kihirdetett 4.B.7/2015/12. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntetében (Btk. 160. § (1), (2) bekezdés i) pont) állapította meg, és 5 év szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb börtönfokozatban állapította meg. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéről, a bűnjelek sorsáról, és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítést célzóan éltek fellebbezéssel.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a további enyhítésre irányuló védelmi jogorvoslatokat nem ítélte alaposnak.

Az ítéltábla a védelmi fellebbezések okán az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

A nyilvános ülésen a védő jogorvoslatának irányát változatlan tartalommal fenntartotta, kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatja, jogorvoslatának iránya kizárólag a feltételes szabadság kedvezményének a büntetés fele részének letöltését követő engedélyezését célozza.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta és az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő a helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék kifogástalan pervittel vezetett bizonyítási eljárása során ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget téve hibamentes tényállást állapított meg, amelyet a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság eljárása során irányadónak tekintett.

A bizonyítékok okszerű mérlegelésével törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor azt állapította meg, hogy a vádlott cselekvőségét mulasztással megvalósított egyenes szándékkal követte el.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék igen körültekintően vizsgálta. A vádlott terhére súlyosító körülményt nem észlelt, a javára szolgáló enyhítő körülményeket teljes körűen feltárta és igen gondosan értékelte. Meggyőző indokát adta, hogy miért alkalmazott enyhítő szakaszt és a szabadságvesztés büntetés mértékét miért az alkalmazható törvényi minimumban határozta és látott lehetőséget eggyel enyhébb büntetés végrehajtási fokozat megállapítására is. Az ítélet tábla a további enyhítést célzó védelmi érveléseket nem találta alaposnak. A védői érvelés kizárólag a Btk. 38. § (3) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazását célozta. A Btk. 38. § (3) bekezdése kimondja, hogy 5 évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén - különös méltánylást érdemlő esetben - a bíróság ítéletében akként rendelkezhet, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Ahogy az elsőfokú bíróság az ítélet tábla sem talált olyan különös méltánylást érdemlő körülményt, amely a büntetés fele részének letöltését követően a feltételes szabadság engedélyezésének lehetőségét jelentette volna. Az első fokon eljáró bíróság minden olyan körülményt értékelt, amely a vádlottal szemben méltányos büntetés kiszabását tette lehetővé, ily módon enyhítő szakaszt alkalmazott és a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb büntetés végrehajtási fokozatban állapította meg. Figyelemmel az állandó bírói gyakorlatra is az ítélet tábla is úgy találta, hogy a vádlott esetében további enyhítésre törvényes lehetőség nem mutatkozott, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét mindenben helyes indokai alapján a Be. 371. § (1) bekezdésre utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2015. szeptember 9.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja

Záradék: A Miskolci Törvényszék 4.B.7/2015/12. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével 2015. szeptember hó 9. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2015. szeptember 9.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.